

Aars til 20 Aars Udskrivningsalder foretages, bemyndiges Ministeren til at afvige fra de i nærværende Lovs § 10 fastsatte Tal af værnepligtige.“ Det er imidlertid ingen Steder fastsat, at man skal gaa fra 22 Aars til 20 Aars Udskrivningsalderen. I § 9 i Lovforslaget, som det foreligger, hedder det: „Med den i Værnepligtsloven fastsatte Alder udskrives alt tjenstdygtigt Mandskab til Krigstjeneste“. Der er unægtelig her en Uoverensstemmelse. Begge Bestemmelserne fandtes i det Lovforslag, som blev forelagt her den 12. Februar. Men i Bemærkningerne dertil er det udtrykkelig sagt, at det er Forudsætningen, at man gaar fra 22 til 20 Aars Udskrivningsalderen. Dette Forhold har været til Stede hele Tiden, og det er til Stede fremdedes. Forudsætningen for, at denne Overgangsbestemmelse skal faa nogen praktisk Betydning, er jo, at Værnepligtsloven forandres i den paagældende Retning. Sker det ikke, vil Overgangsbestemmelsen staa som et dødt Bogstav. Jeg nævner dette Forhold, fordi det har været fremdraget, og fordi det ikke bør lades uomtalt her.

Udvalget har, som det fremgaar af Erklæringen, ikke stillet Ændringsforslag. Et Flertal indstiller Lovforslagene til Vedtagelse i uforandret Skikkelse, og et Mindretal indstiller Forslagene til Forkastelse. Derimod er der af Medlemmer udenfor Udvalget stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa at udstemme § 3 af Forslaget til Befæstningsanlæg. Jeg skal ikke nægte, at det har undret mig noget, at dette Forslag er fremkommet. Vedtages det, og det er meget muligt, betyder det, at hele denne Reform strander, alle de øvrige Forslag, dels de, som nu ere endelig vedtagne af Landstinget og dels Forslaget om Hærens Ordning, ere knyttede til Forslaget til Lov om Befæstningsanlæg. Vedtager man at skyde § 3 ud, ville alle vi, som have været med til den Overenskomst, som ligger til Grund for Affattelsen af § 3, ikke kunne stemme for Loven, og dermed vil hele Sagen være bortfalden. Det er Rækkevidden af dette Ændringsforslag.

Jeg nærer ingen Tvivl om, at de 6 Medlemmer, som have stillet dette Ændringsforslag, ere klare over denne Rækkevidde, men jeg forstaar alligevel ikke, hvilke Tanker der ligger bagved Forslaget. Jeg kan ikke forstaa, at de 6 ærede Medlemmer ønske, at hele denne Sag skulde strande, at vi slet ikke skulde komme videre. Jeg kan til Nød forstaa, at ældre ærede Medlemmer som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P.

Jensen) og til Dels ogsaa det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), der væsentlig have levet paa de gamle Synsmaader, have noget vanskeligt ved at følge med nu, og jeg kan til Nød forstaa, at yngre Medlemmer af dette Ting maaske ikke rigtig have over tænkt den fulde Rækkevidde af dette Forslags Vedtagelse, men jeg kan vanskeligt forstaa, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) gaar med dertil. Det ærede Medlem har ofte talt her i Tinget; han er en Mand, som er rig paa Tanker og rig paa Ord, og han formaar at bruge sine Ord, han formaar baade at hvæsse sine Pile og at skyde dem ud. Men jeg tror, at han her er kommen galt afsted. Naar man giver sig af med den Sport, kan man risikere at faa sine egne Vaaben i Hovedet. Jeg erindrer for nogle Aar siden, at det ærede Medlem under en Finanslovdebat her i Tinget talte mod nogle Medlemmer, som han kaldte desperados, og med dette spanske Ord betegnede han de Mennesker, der ikke til fulde overveje Rækkevidden af deres Handlinger, og som, naar de ikke kunne faa deres Villie fuldt ud, erklære, at saa ville de intet have. Jeg tror, det var hans Mening med den valgte Betegnelse. Men det ærede Medlem faar her sit Vaaben i Hovedet igen, thi hans Standpunkt er netop det, som disse desperados indtage: Kan jeg ikke faa min Villie helt ud, vil jeg intet have. Han har udtalt Dommen over sig selv: han hører til desperados.

Der er en Fare ved dette Ændringsforslag, som jeg vil gøre opmærksom paa. Det kan være stillet — men jeg tror ikke, at nogen af Forslagsstillerne har tænkt derpaa — for derved at indtage et mandhaftigt og standhaftigt Standpunkt, men det kunde forme sig saaledes, at dette Forslag blev vedtaget. Vel er der ikke tilstrækkelig mange Medlemmer til Stede her i Salen, der ønske Bevarelsen af Københavns Befæstning mod Landsiden, til at udgøre Flertallet, men der kan ogsaa stemmes for dette Ændringsforslag af andre, for vedtages Ændringsforslaget, falder hele Sagen bort. Derfor ville i Virkeligheden de, som overhovedet ikke ville være med til at fremme denne Sag, kunne stemme for dette Ændringsforslag og derved naa deres Maal. Jeg peger ogsaa paa denne Rækkevidde af deres Ændringsforslag. Om de Herrer have overvejet den, ved jeg ikke. Jeg anbefaler at stemme mod dette Ændringsforslag, ligesom jeg i det hele anbefaler at vedtage de 2 forelig-